

§ 70. Koszty ubezpieczenia przewozowego urzędnika domowego zwraca się do wysokości nie przekraczającej 10% stawek określonych w §§ 66 i 67. Zwrot kosztów przewozu urzędnika domowego łącznie ze zwrotem kosztów ubezpieczenia nie może jednak przekroczyć tychże stawek.

§ 71. Kierownikom placówek zagranicznych, bez względu na ich stan rodzinny, należy się zwrot kosztów przejazdu jednej osoby ze służby według stawek, przewidzianych w § 58 ust. 3..

§ 72. 1. Funkcjonariusze państwowi, odbywający podróże w charakterze kurierów dyplomatycznych do miejscowości objętych normalnymi rutami kurierskimi, otrzymują ryczałt, którego wysokość dla poszczególnych rut ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ryczałt ten obejmuje: diety obliczone za czas podróży, ustalony ratą kurierską, cenę biletów kolejowych (statku) najwyższej klasy oraz miejsca w wozach sypialnych, o ile to jest dla danych rut kurierskich ze względów służbowych konieczne, jak również przypuszczalne koszty dojazdów do i z dworców kolejowych lub przystani oraz usługi tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe. Waluty, w jakich będzie wypłacany powyższy ryczałt, ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

2. W razie częściowego tylko odbycia podróży kurier obowiązany jest zwrócić odpowiednią część ryczałtu.

3. Jako dowód prawidłowego zużycia ryczałtu służy stwierdzenie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, że podróż, za którą kurier otrzymał ryczałt, została odbyta.

§ 73. Oprócz ryczałtu określonego w § 72 otrzymują kurierzy zwrot faktycznie poniesionego kosztu przewozu tzw. bagażu administracyjnego na podstawie rachunku, który powinni przedlo-

żyć w terminie czternastodniowym, liczonym od dnia następującego po dniu powrotu z podróży. Zaliczki na pokrycie kosztów przewozu bagażu przyznaje się tylko w przypadkach, w których kurier zmuszony jest zabrać znaczną ilość bagażu.

D z i a ł IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 74. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom, każdemu w jego zakresie działania.

§ 75. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 41, poz. 228, z 1946 r. Nr 51, poz. 289 i z 1947 r. Nr 42, poz. 208), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe osób wojskowych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 34, z 1947 r. Nr 52, poz. 273) i rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1946 r. o należnościach funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 12, poz. 79, z 1947 r. Nr 31, poz. 134 i Nr 60, poz. 334).

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

280

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lipca 1948 r.

w sprawie obrotu i gospodarowania odpadkami użytkowymi.

Na podstawie art. 2 pkt 1 dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 105) zarządza się, co następuje:

§ 1. Odpadkami użytkowymi w rozumieniu art. 1 dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 105) są porzucone lub nie nadające się do dalszego użytkowania przez posiadacza:

- 1) szmaty tkane i dziane oraz ścinki pokonfekcyjne, wełniane, bawełniane, lniane, konopne, jedwabne, z włókien syntetycznych, jutowe, filcowe i wołokowe, z wyłączeniem odpadków powstających w państwowych zakładach

przemysłu włókienniczego i nadających się do dalszej przeróbki w zakładach podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Włókienniczego;

- 2) odpadki surowców włókienniczych nie mające dalszego produkcyjnego zastosowania w zakładach pracy przemysłu włókienniczego;
- 3) makulatura z wyłączeniem odpadków papieru pozostających w zakładach przetwórczych podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Papierniczego;
- 4) stłuczka szklana;
- 5) używane flaszki, słoiki, butle (gąsiorzy);
- 6) odpadki z wyrobów gumowych (kautczukowych i syntetycznych);

- 7) odpadki garbarskie, a mianowicie:
- oddzierki skór surowych,
 - łebki bydlęce,
 - odpadki skór po falcowaniu,
 - odpadki skór po blanzierowaniu,
 - odpadki i ścinki skór garbowanych miękkich i twardych, łącznie z odpadkami wyrobów galanteryjnych i rymarskich nie mające zastosowania w zakładach pracy przemysłu skórzanego,
 - sierść,
- 8) ścinki futrzarsko-kuśnierskie;
- 9) kości pokonsumcyjne i zbierane, nogi i odpadki z wyrobów rogowych, racice i kopyta z wyjątkiem padających w rzeźniach i fabrykach przetworów mięsnych;
- 10) odpadki z wyrobów celuloidowych;
- 11) zużyte płyty gramofonowe, złom ebonitowy i innych użytecznych mas plastycznych;
- 12) zużyte korki i zużyte izolacje korkowe, odpadki korka (korek naturalny);
- 13) zużyte żarówki elektryczne;
- 14) szczecina i włos koński z grzyw i ogonów za wyjątkiem padających w rzeźniach.
- § 2. 1. Osoby fizyczne i prawne prawa prywatnego i publicznego, będące w posiadaniu odpadków użytkowych, określonych w § 1 obowiąz-

zane są zabezpieczyć materiały te przed ich zniszczeniem i zaofiarować je do zbiórki po cenach ustalonych przez Ministra Przemysłu i Handlu w terminie 30-dniowym od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Obowiązek zabezpieczenia ciąży na posiadaczu do czasu zabrania materiałów, jednakże nie dłużej niż 6 miesięcy od daty zaofiarowania (zawiadomienia).

2. Odpadki użytkowe wymienione w § 1 powstałe po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia winny być zgłoszone i zaofiarowane do zbiórki przed upływem miesiąca, następującego po miesiącu, w którym powstały.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie dotyczą odpadków użytkowych z gospodarstw domowych, których posiadacze obowiązani są jedynie do składowania ich w miejscach na to przeznaczonych na terenie danej posesji lub bloku budynków.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. *Eugeniusz Szyt*

281

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 29 lipca 1948 r.

o podziale Państwa na okręgi energetyczne.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o planowej gospodarce energetycznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 271) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obszar Państwa dzieli się na następujące okręgi energetyczne:

I. Okręg warszawski, obejmujący m. st. Warszawę i powiaty województwa warszawskiego: grodzisko-mazowiecki, grójecki, miński, pułtusi, radzyński, sokołowski, warszawski, węgrowski i sochaczewski bez miasta Sochaczewa i gmin: Chodaków, Hów, Kozłów Biskupi, Młodzieszyn i Rybno.

II. Okręg radomsko-kielecki, obejmujący województwo kieleckie z wyjątkiem m. Częstochowy i powiatu częstochowskiego oraz powiaty: konecki, opoczyński, m. Nowe Miasto i gminę Góra i powiat rawski województwa łódzkiego.

III. Okręg łódzki, obejmujący województwo łódzkie z wyjątkiem powiatów koneckiego, kutnowskiego, łowickiego, opoczyńskiego, rawskiego i skierniewickiego, m. Częstochowę i powiat częstochowski bez gmin: Kamienica Polska, Poczesna, Wrzosowa województwa kieleckiego, oraz powiaty jarociński, kaliski, kępiński, krotoszyński, ostrowski województwa poznańskiego.

IV. Okręg płocko-włocławski obejmujący powiaty: ciechanowski, działowski, gostyniński,

makowski, mławski, ostrołęcki, płocki, płoński, przasnyski, sierpecki, m. Sochaczew i gminy: Chodaków, Hów, Kozłów Biskupi, Młodzieszyn, Rybno powiatu sochaczewskiego województwa warszawskiego, powiat lipnowski, aleksandrowski z wyjątkiem m. Aleksandrowa i Ciechocinka i gmin: Raciążek i Służewo, rypiński, włocławski województwa pomorskiego, powiaty: kolski, koniński, turecki województwa poznańskiego, oraz powiaty: kutnowski, łowicki, rawski bez m. Nowe Miasto i gminy Góra, skierniewicki województwa łódzkiego.

V. Okręg białostocki, obejmujący województwo białostockie, powiat ostrowski województwa warszawskiego oraz gminy: Biała Piska, Drygały, Kumelsk, Rosińska powiatu piskiego województwa olsztyńskiego.

VI. Okręg lubelski, obejmujący województwo lubelskie i powiat garwoliński województwa warszawskiego.

VII. Okręg krakowski, obejmujący województwo rzeszowskie i krakowskie z wyjątkiem m. Biała Krakowska i gmin Bestwina, Biała (wieś), Bystra Wilkowica z powiatu Bielskiego, oraz m. Żywca i gmin: Cięcina, Łodygowice, Miłówka, Rajeza, Sporysz, Zabłocie powiatu żywieckiego.

VIII. Okręg górnośląski, obejmujący województwo Śląskie, m. Białą Krakowską i gminy: Bestwina, Biała (wieś), Bystra - Wilkowice z po-